

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 39. Literæ Octaviano faventes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII.

A.C. 1159.

§. XXXIX.

Literæ Octaviano faventes.

Radev. c. 50. At Octavianus, qui se magno fastu Victorem Papam dicebat, Epistolam scripsit, ad Patriarchas, Episcopos, Abbatas, Duces, Marchiones, Comites, aliosque Friderici Imperatoris Proceres directam, in qua Principem rogat, ut Tutelam Ecclesiæ in turbidis hisce temporibus in se suscipiat. Tum refert, se ad Pontificatum fuisse promotum, ommissis adjunctis, & subjungit: *Si autem ex parte illius Rolandi, quondam Cancellarii, qui conspiratione contra Ecclesiam Dei conflata Guilielmo Siculo adstrictus est, ad vos literæ pervenerint, tanquam mendacis plenas, & a Schismatico missas, respuite.* Hæc Epistola Signiæ vigesima octava Octobris data est.

Sed & Cardinales, Octaviani Sectatores, Epistolam ad omnes Præfules dederunt, in cujus fronte nomina sua posuerunt in hunc modum: *Imarus, Episcopus Tusculanensis, Episcoporum primus. Joannes Tituli S. Silvestri & S. Martini, & Guido Cremensis, Tituli S. Callisti, Presbyteri Cardinales, Raymondus Diaconus Cardinalis S. Mariæ in via lata, & Simon S. Mariæ in Dominica, & Abbas Sublacensis.* Universim non sunt plures, quam Cardinales quinque.

c. 52.

que. Epistolæ vero initium hoc est : Sæcul. XII.
 Ex quo tempore Hadrianus Papa cum A.C. 1159.
 Guilielmo Siculo Beneventi fœdera pepi- Sup.n.14.
 git, honori Imperii & Ecclesiæ noxia,
 non leve diffidium inter nos Cardinales
 ortum est, inter nos, inquam, quibus hæc
 pacta non probabantur, & illos, qui fœ-
 dera laudabant, fulgore auri accepti ex-
 cæcati, pluresque alios in suas partes per-
 trahabant. Cum deinde Nuncii attulis-
 sent, Imperatorem in Italiam venisse,
 multasque provincias in suam ditionem
 redegisse, Fautores illius Siculi Papam
 vehementer urgere cœperunt, ut arrepto
 quocunque prætextu Imperatorem & om-
 nes ejus clientes excommunicaret. Nos
 vero contra affirmabamus, potius Sicu-
 lum Excommunicationis sententiæ esse
 subjiciendum, qui vi adhibita Ecclesiam
 omnibus Juribus suis tum temporalibus
 tum spiritualibus spoliasset, quam Impe-
 ratorem, violata sacri Imperii jura
 vindicantem, & Ecclesiam e servitute
 liberare adlaborantem. Quo sermone
 audito, Siculi Fautores, pudore obruti, a
 proposito abstiterunt.

Exinde cum Frater noster Octavia-
 nus tunc Cardinalis & hodie Papa, S. Se-
 dis Legatus cum Guilielmo Cardinali
 S. Petri ad vincula apud Imperatorem
 versaretur, Papa Roma egressus Anagniam
 ivit, cum Siculi clientibus, ibique con-
 spira-

Sæcul. XII. *spiratione manifesta se se juramento ad-*
 A.C. 1159. *strinxerunt, quod acquiescere nollent, de-*

Epistola
 Octavianis-
 tarum.

*nec Imperator excommunicationis ful-
 mine ictus fuisset, nec unquam, quoad
 viverent, voluntati hujus Principis ob-
 secuturi essent; præterea, si interim Ha-
 drianum Papam mori contingeret, nemi-
 nem alium defuncto successorem suffice-
 rent, quam illo juramento obligatum.
 Postquam Hadrianus Papa ad æterna
 abiit, ejusque corpus Romam delatum est;
 antequam tumultu inferretur, omnes Scri-
 pto promissimus, nos ad electionem secun-
 dum consuetudinem Ecclesiæ Romanæ esse
 progressuros, videlicet, aliquot viros ex
 nobis segregandos esse, qui omnium suf-
 fragia exciperent & scriberent, ac omnia
 communi consensu fierent. Cum ergo in
 Ecclesia S. Petri convenissemus, electionis
 negotium lente admodum tractatum fuit,
 & tandem, die tertia prope jam consum-
 pta, Cardinales quatuordecim conjurati
 Rolandum Cancellarium nominarunt, nos
 vero novem numero Octavianum elegi-
 mus, non ignari, ad pacem & concor-
 diam, inter Ecclesiam & Imperium con-
 servandam, esse aptissimum.*

*Tunc vero, cum videremus, Adver-
 sarios nostros velle commune pactum vio-
 lare, eis in nomine Domini Omnipotentis
 mandavimus, ne quemquam purpura in-
 vestirent, nisi omnes consensissent, Rolando
 autem*

autem ne eam accipere præsumeret. Quoniam igitur ipsi, nobis frustra reclamantibus, electum suum investituri erant, antequam id peragerent, nos Octavianum purpura induimus rogati a populo Romano, omnibus Clericis eum eligentibus, totoque ferme Senatu, omnibus belli Ducibus, Baronibus, Nobilibus consentientibus, prius Cathedræ S. Petri impositum, omnibus, ut mos fert, observatis, acclamante populo ad Palatium Papale deduximus. Cardinales adversarii ad munitiorem S. Petri confugerunt, ubi plus integro octiduo obsessi latuerunt. Inde postea quorundam Senatorum auxilio emissi & Roma egressi cum ad arcem, quæ Cisterna dicitur, inter Aricium & Tarracinam positam pervenissent, Rolandum Cancellarium pallio rubro contegunt & sequente Dominica consecrant. Tum, sparsis per totam Italiam Epistolis, prohibent, ne Episcopi consecrationi Electi nostri interessent, addita excommunicationis & depositionis comminatione. Sed nihilominus in Dominica primâ Octobris consecratus est. Hæc est Epistola Cardinalium Octaviano faventium, in qua omnino notandum, quod ipsimet Rolandum & priorem, & a majore Cardinalium parte electum, ac etiam prius consecratum fuisse fateantur.

Sæcul. XII.
A.C. 1159.